

[Justitsministeren.]

og at Misbrug af Spiritus altid skulde medføre Tab af Kørekort. Nu har det ærede Medlem Hr. Pinholt endog gjort sig til Talsmand for en endnu strengere Betragtning, nemlig at det at sætte sig til Rattet i spirituspaavirket Tilstand skulde altid medføre *livsvarigt* Tab af Kørekort.

Jeg maa overfor dette tillade mig at gøre opmærksom paa, at Straffen: Tab af Kørekort rammer unge Mænd ganske overordentlig haardt. Jeg tror, det er en Regel, at der hver Torsdag kommer til mig flere unge Mænd, som er fradømt Kørekort paa nogle Aar, og hele deres Opræden bærer Vidnesbyrd om, at de er stedt i den største Fortvivlelse, fordi de erhvervsmæssigt er slaaet fuldkommen ud, og at paalægge i alle Tilfælde, hvor en Mand havde sat sig paavirket til Rattet, en Straf af erhvervsmæssig Fortabelse af Kørekort tror jeg alligevel vilde blive for haardt.

En anden Ting er, om man — altsaa noget i Overensstemmelse med Reglerne om betinget Benaadning — kunde bestemme, at den, som en Gang var fradømt Kørekort for nogle Aar, fordi han havde været beruset ved Rattet, skulde afholde sig fra Spiritus herefter, og hvis han atter gjorde sig skyldig i at sidde ved Rattet i paavirket Tilstand, skulde denne Gang miste Kørekortet for Livstid. Det vilde i hvert Fald være betydeligt rimeligere. Jeg tror, det er for haardt at gøre det første, og jeg ved ingen Straf, der rammer saa stærkt som Fortabelse af Kørekort. Den, som en Gang havde prøvet at være uden Kørekort i vore Dage, hvor det i overordentlig mange Erhverv er nødvendigt for en ung Mand at kunne føre en Bil, vilde nok tage sig i Vare herefter.

Nu lyder Forslaget paa, at den normale Straf for at sidde beruset ved Rattet er baade Fængsel og Fortabelse af Kørekort, og at det kun er under særlig formildende Omstændigheder, at Tab af Kørekort ikke bliver en Følge af at være beruset ved Rattet. Jeg tror, man skal blive staaende ved denne Affattelse. Jeg advarer i det hele taget imod stemningsmæssigt at fastslaa en absolut Straf for en Forbrydelse. Menneskelivet er saa broget og mangfoldigt, at man kan komme til at staa overfor enkelte Tilfælde, som er af en aldeles uforudset Karakter, og hvorom man maa sige, at under disse Omstændigheder er den absolut fastsatte Straf alt for haard for den skete Forseeelse. Derfor er det rigtigt at have en Ventil, hvorved man dog kan slippe for at se en Dom afsagt, som i det enkelte Tilfælde er alt for streng.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen

talte tillige om, at Politimestrenes Bestemmelser om nedsat Kørehastighed paa vanskelige Steder bør være mere ensartede, idet Hastigheden nogle Steder fordres nedsat for meget, og andre Steder for lidt. Dette skal jeg love det ærede Medlem, at jeg skal være opmærksom paa, og instruere Politimestrene, naar dette Lovforslag maatte være ophøjet til Lov, om, at disse Bestemmelser bør træffes efter en ensartet Maalestok.

I Færdselslovforslagets § 3, 3die Stykke, staar der, at Politimestrene kan forlange Tavler eller andre Indretninger, der er anbragt ved Vejene, fjernet. Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen ønskede dette „kan“ erstattet med et „skal“, saaledes at det blev Politiets Pligt at fjerne uheldige Tavler. En saadan Ændring vilde neppe betyde noget synderligt, da der kun er Tale om at fjerne saadanne Tavler, hvis disse efter Politiets eget Skøn er uheldige, og det maa man gaa ud fra, at Politiet gør, naar det har Myndighed dertil.

Jeg kommer dernæst til en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Hedelund, som omtalte, at Retningsvisere og Stoplygter er paabudt fra 1. Januar 1932, men det betyder ikke, at det er de motorkørende forbudt at give et Tegn med Armen. Efter Bestemmelsen i § 13, 2det Stykke, vil det derimod kunne bestemmes, at Tegn kun kan gives ved mekanisk Apparat, og det ærede Medlem Hr. Steen talte saa om, at det ikke var heldigt at paabyde, at det skal være paabudt allerede fra 1. Januar 1932 at have en Pil til mekanisk Afviser, og ønskede dette Paabuds Indtræden udsat til 1. April.

Naa ja, om det bliver 1. Januar eller 1. April, er naturligvis ikke noget, som kan skille Venner fra hinanden, men jeg maa dog sige, at jeg finder det vel begrundet, at det Paabud indtræder i en nær Fremtid. For Forholdet er jo nu, at — jeg ved ikke, om jeg tør sige de fleste, det tør jeg dog vist, men i alt Fald et overvejende stort Antal af Biler har forsynet deres Biler med mekanisk Afviser, og Følgen deraf er, at vi Fodgængere har vænnet os saaledes til, at Pilen er der, hvis vedkommende vil dreje om et Hjørne, svinge paa en Vej eller vende. Naar vi derfor ser paa Bilen og ikke ser noget mekanisk Afvisertegn, gaar vi uvilkaarlig uden nogen Overvejelse ud fra, at vedkommende kører lige ud; men det kan meget godt hænde, at han har tjattet lidt ud med Haanden, og dette om, at Armen skal kunne ses indtil Albuen, er ikke saa meget værd, det har jeg set i saa mangfoldige Tilfælde. Jeg har i saa mangfoldige Tilfælde set, at Føreren sidder og pjasker ud med Haanden